UCHWAŁA NR XXX(176)2021
RADY GMINY DYNÓW

z dnia 14 czerwca 2021 r.

w sprawie wniesienia petycji do Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej w związku z pracami Komisji Europejskiej nad „Unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030 r. Przywracanie przyrody do naszego życia”

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.z 2018, poz. 870) oraz art. 18 ust. l ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) Rada Gminy Dynów uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Gminy w Dynowie wyraża swoje zaniepokojenie i zdecydowany sprzeciw wobec potencjalnie negatywnych skutków społecznych i gospodarczych dla Gminy Dynów, regionu i całego kraju, jakie może spowodować wdrożenie dokumentu Komisji Europejskiej „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 r. Przywracanie przyrody do naszego życia”.

§ 2. Wystosować petycję do Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Przesłać treść niniejszej uchwały Radzie Ministrów Rzeczpospolitej Polskiej.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gmiony Dynów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr XXX(176)2021

Rady Gminy Dynów

z dnia 14 czerwca 2021 r.

PETYCJA
Rady Gminy w Dynowie
z dnia 27 maja 2021 r.
do Rady Ministrów Rzeczpospolitej Polskiej
w sprawie prac nad „Unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030
Przywracanie przyrody do naszego życia”

Rada Gminy Dynów, na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej art. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U.z 2018, poz. 870),

zwraca sie do Rady Ministrów Rzeczpospolitej Polskiej o podjęcie działań mających na celu niedopuszczenie do implementacji do prawa polskiego, szkodliwych dla naszego regionu i kraju, zapisów zawartych w dokumencie ,,Unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia”.

Realizacja zapisów ,,Unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” doprowadzić ma m.in. do objęcia ochroną prawną 30% powierzchni lądowej oraz wyłączenia z użytkowania 10% tej powierzchni.

Doceniając wysiłki Komisji Europejskiej na rzecz ochrony różnorodności biologicznej oraz przeciwdziałania zmianom klimatycznym zauważamy, że niektóre działania budzą uzasadniony niepokój, ponieważ ich skutki mogą być negatywne dla zachowania różnorodności biologicznej oraz przeciwdziałania zmianom klimatu, w szczególności wynikające z objęcia ochroną ścisłą znacznych obszarów. O zagrożeniach związanych z bezkrytycznym przyjęciem tego dokumentu, w zakresie ochrony ścisłej, informują naukowcy oraz instytucje analityczne wskazując na:

- ryzyko utraty bioróżnorodności biologicznej w warunkach ochrony ścisłej, podkreślając że trwałe zachowania bioróżnorodności biologicznej, wymaga aktywnego zrównoważonego użytkowania przestrzeni przez człowieka,
- ryzyko wystąpienia niekorzystnych skutków klimatycznych (np. przyspieszenie zmian klimatycznych, wzmożona emisja C02, wzmożony proces wylesiania w innych częściach świata),
- ryzyko wystąpienia niekorzystnych skutków przyrodniczych (np. spadek różnorodności biologicznej wskutek niekorzystnych zmian w ekosystemach leśnych),
- ryzyko wystąpienia niekorzystnych skutków społeczno-gospodarczych (np. załamanie się sektora leśno-drzewnego, masowe bankructwo, radykalny wzrost eksportu drewna i produktów drzewnych z krajów spoza UE).

Wdrożenie celu polegającego na objęciu ochroną ścisła 10% obszarów lądowych niesie również ryzyko ograniczenia dostępności usług ekosystemowych, w tym swobodnego dostępu do lasów, a także ryzyko ograniczenia wszelkiego rodzaju inwestycji służących społeczeństwu polegających na poprawie warunków życia.

Przez długie lata wytrwałej i ciężkiej pracy mieszkańców, działaczy społecznych, przyrodników, samorządów i Lasów Państwowych, wypracowany został model zrównoważonego użytkowania przestrzeni, otwartego i przyjaznego dla turystów i mieszkańców, starającego się równoważyć konieczność zachowania bioróżnorodności jak i potrzeby rozwoju gospodarczego.

W fizjograficznych i własnościowych warunkach naszego regionu ingerencja oraz wyłączenie z użytkowania dodatkowych powierzchni może doprowadzić do skrajnie negatywnych reakcji i poczucia braku opieki Państwa.

Istniejący w naszym kraju model gospodarki leśnej, zakładający równorzędne znaczenie funkcji ochronnych, społecznych i produkcyjnych, w naszym regionie jak w soczewce, pozwala dostrzec jego zalety. Niezwykle cenne przyrodniczo tereny naszego powiatu na przełomie kilkudziesięciu lat nie straciły nic ze swego bogactwa i różnorodności, a wręcz przeciwnie - zyskały. Od lat lesistość

Podkarpacia wzrasta i osiągnęła obecnie blisko 40%, a jego bogactwo przyrodnicze nie budzi wątpliwości, stanowiąc powód do dumy mieszkańców.

Konsekwencją wprowadzenia ochrony ścisłej będzie znaczne ograniczenie możliwości zrównoważonego korzystania z zasobów oraz dalszego ograniczenia prowadzenia działalności i rozwoju. Na terenie samego tylko województwa podkarpackiego ilość osób zatrudnionych w przemyśle drzewnym wynosi ponad 100 tys. Gospodarka leśna oraz przemysł drzewny mają istotne znaczenie dla rynku pracy, szczególnie na obszarach słabo uprzemysłowionych, takich jak nasz region, bazujących na bogactwach naturalnych.

Proponowany w Strategii zakres i sposób powiększenia obszarów chronionych na obecnym etapie konsultacji odbywa się jeszcze bez określenia szczegółowych kryteriów ich wyboru, sposobów ochrony, przy jednoczesnym braku jednoznacznych zasad i definicji.

Budzi to obawy o dowolne, często nienaukowe i nieweryfikowalne ustalenie wielkości powierzchni, jakie mają być objęte ochroną. Często, jak uczy doświadczenie wyniesione z prac nad utworzeniem sieci obszarów Natura 2000, pod naciskiem radykalnych organizacji ekologicznych, nieponoszących odpowiedzialności za swe działania i poglądy bezpodstawnie obszarom o niskich walorach przyrodniczych nadaje się wysoki status ochronny.

Komisja Europejska prowadzi obecnie prace nad uściśleniem pojęć i ustaleniem prawnie wiążących unijnych celów w zakresie odtwarzania przyrody. Nie jest jeszcze za późno na ukształtowanie dyskutowanych obecnie rozwiązań w taki sposób, aby skutecznie chronić bioróżnorodność i jednocześnie zachować trwałość lasów wg sprawdzonego w Polsce modelu wielofunkcyjnej gospodarki leśnej.

Zdecydowanie popieramy podejmowane działania ukierunkowane na ochronę bioróżnorodności, ale uważamy jednak, że realizacja Strategii powinna odbywać się w sposób umożliwiający zrównoważone zagwarantowanie zarówno celów ochrony przyrody oraz społecznych i ekonomicznych warunków rozwoju naszych terenów. Uważamy, że jest możliwe uczciwe i umiejętne pogodzenie tych funkcji zarówno według podstaw naukowych, ekonomicznych i społecznych.

Podkreślamy raz jeszcze, że bardzo zależy nam na ochronie i zachowaniu bioróznorodności, co udowadniamy od dziesiatków lat, gospodarując i troszcząc się o zasoby przyrodnicze, a także promując zrównowaqżone korzystanie z dóbr prze mieszkańców gminy Dynów.

Mając na uwadze powyższe, wnosimy petycję o spowodowanie zmiany zapisów „Unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia" dotyczacych:

- ochrony ścisłej, która wg definicji naszego prawa jest równoznaczna z wyłączeniem ogromnych obszarów Rzeczpospolitej z działalności człowieka,
- objęcia ochroną ścisłą 10% powierzchni ladowej starodrzewów i lasów pierwotnych.

Wnioskujemy o wykreślenie tych zapisów i wprowadzenia pojęcia ochrony zrównoważonej gwatrantujacej prowadzenie dzialalności przez naszych mieszkańców i przedsiębiorców, w tym pozostawienie gruntów rolnych i lesnych w celu ich gospodarczego wykorzystania zgodnego z zasadami zrównoważonego rozwoju, modelu sprawdzonego i wypracowanego przez polskie pokolenia polskich leśników i rolników.

Komisja Europejska przyjęła w 2020 r. dokument pn. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 Przywracanie przyrody do naszego życia". Wdrożenie strategii wiązałaby się z koniecznością objęcia ścisłą ochroną nawet ok. 2,5 mln. ha lasów. Doprowadziłoby to do utraty tysięcy miejsc pracy oraz istotnego ograniczenia pozyskania drzewa, co w konsekwencji wywoła negatywne skutki w funkcjonowaniu gospodarki leśnej.

Wprowadzenie tego rodzaju prawa na poziomie UE i krajowym skutkować będzie również utratą cennych gatunków roślin, grzybów i zwierząt. Ponadto pozostawione bez ingerencji człowieka lasy w stadium rozpadu staną się potężnym emitentem CO2, co spowoduje pogłębienie się efektu cieplarnianego.

Działania zwiazane z ochroną środowiska przyrodniczego sa potrzebne, ale winny one odbywać sie na zasadzie zrównoważonego rozwoju, który opiera sie na uwzglednieniu nie tylko aspektów przyrodniczych, ale równiez gospodarczych i społecznych, z poszanowaniem prawa mieszkańców do godziwego życia.